Temps Ordinari - Baptisme

Per Administrador el dg., 09/01/2011 - 09:00

Is 42,1-4.6-7
Ac 10,34-38
Mt 3,13-17

1. Jesús es posa a la fila dels més petits, dels assedegats... Avui celebrem el baptisme del Senyor, i de fet, podem contemplar aquesta escena en tota la seva plasticitat, en tota la força que té: Jesús, el Senyor, es posa en la fila dels pecadors, com un més, per rebre aquest baptisme de Joan, que era un baptisme de purificació, de preparació per l'arribada del Senyor. Ens podem posar, doncs, davant aquesta preciosa icona del baptisme de Jesús, deixant que 'ens digui', que 'ens parli' silenciosament...En aquesta icona veiem Jesús en la seva presència senzilla, humil, 'com un de tants', posant-se en aquesta fila dels pecadors, dels homes i dones que necessitem la purificació, la renovació interior. Jesús, el Senyor, es posa en aquesta fila perquè ha volgut ser el nostre Senyor precisament essent un de nosaltres, compartint la nostra condició humana, entenent 'des de dins' tot allò que vivim i que som. Podem veure també, en la filera dels sofrents del nostre món, en la filera de tantes persones en les cues de Caritas, de les oficines d'atur, en tantes fileres de persones que necessiten dels altres, com Jesús 'es posa també en aquesta filera'. Podem avui contemplar Jesús posat en aquestes fileres, entenent perfectament cadascun dels patiments de totes aquestes persones, en aquesta època de crisi especialment... Podem agrair, per començar, aquesta proximitat del Senyor a totes les persones, en les seves penes, en les 'cues' que fan cada dia... 2. La seva proximitat és una proximitat salvadora, guaridoraDesprés de contemplar aquesta proximitat de Jesús a les nostres vides, a les vides dels més petits, podem veure *com és* aquesta manera de fer-se proper. La primera i segona lectures ens donen molt bones pistes: en efecte, en la profecia d'Isaïes veiem, en efecte, uns trets molt marcats del que va fer Jesús, el Senyor: - Jesús ha vingut amb humilitat : "no crida ni alça la veu"- ha vingut de manera molt respectuosa i tendre quan les persones es troben fràgils, febles...: "no apaga la flama del ble que vacil·la"- persevera fins al final, fins a no dubtar a posar la seva vida en joc, per donar la vida als homes i dones: "porta el dret amb fermesa, sense defallir"I la segona lectura ens fa veure el record que va deixar Jesús als que el van veure: "passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots..."Com deia al principi, avui contemplem una icona, una escena il·luminadora i que sintetitza moltes coses dels Evangelis. I ja sabem que les icones no són peces de museu, sinó que ens fan 'entrar en elles', ens interpel·len quan ens deixem 'mirar per elles'. Per tant, ens podem preguntar, emmirallant-nos en aquesta icona del baptisme de Jesús, quants d'aquests trets els vivim nosaltres en la nostra vida: la proximitat als altres, la senzillesa, la cordialitat suau però ferma per fer el bé, el nostre 'passar pertot arreu fent el bé'... Deixem que el Senyor ens ensenyi, avui, a viure 'com Ell va viure', a reproduir, en els nostres dies, la seva manera de viure i de fer el bé, de donar vida, de ser llum del nostre món. 3. La font d'on brolla tot aixòTot això està molt bé, i ens podria portar a una espècie d'imperatiu ètic que podria ser eixut i fins i tot deshumanitzador, per la seva forta exigència. Cal que veiem la font inspiradora que alimenta aquest fer-nos com Jesús en els nostres dies, en el nostre dia a dia. I penso que avui les lectures, la primera i l'Evangeli, ens ho mostren molt clarament: la font que ens pot impulsar a ser veritables 'seguidors de Jesús' en el nostre dia a dia és doble: Per un costat, ve de l'experiència profunda, imponent, de poder sentir dins nostre aquestes paraules que Jesús també va sentir, en el Baptisme. Unes paraules que cal retenir i fer nostres, paraula a paraula, ben a poc a poc, ja que cadascuna d'elles està carregada de força:"Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino... a ser llum"Tant de bo aquestes paraules ressonin en el nostre cor, cada dia, cada matí. Tant de bo sapiguem aquestes paraules de memòria, 'per cor', com diuen en francès... i les tinguem ben cisellades en el nostre interior: "Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino... a ser llum"Però, sobre tot, el que alimenta és quan aquesta experiència ve acompanyada de la força de l'Esperit, que impulsa, vivifica i renova tot. Aquesta vinguda de l'Esperit és la que posa la nostra icona d'avui de forma ben gràfica, gairebé material: "com un colom, venia cap a ell". Demanem, doncs, el Senyor, que ens ajudi a preparar-nos aquest any 2011, per rebre la força del seu Esperit, i que aquest Esperit ens doni la força per seguir els passos de Jesús en el nostre dia a dia, amb la seva proximitat, la seva humilitat, la seva perseverança, el seu 'passar pertot arreu fent el bé i donant la salut..."Que sapiguem, ara que estem començant aquest nou any, demanar-ho amb fervor, i viure-ho cada dia més, amb l'ajut del Senyor. Que així sigui.

ETIQUETES
PROXIMITAT SOLIDARITAT ENCARNACIÓ ESPERIT